

Bestemmelse af Ministeren for offentlige Arbejder gives Kommunen Tilskud dertil af den Del af Motorafgiften, som stilles til Ministerens Raadighed til Gennemførelse af nærværende Lov, hvorhos Ministeren, naar det af Hensyn til Færdsdens Sikring maatte udkræves, eventuelt mod Ydelse af Tilskud kan paabyde Udførelsen af de paagældende Foranstaltninger.

§ 8.

Overtrædelse af de i Henhold til nærværende Lov truffne servitutmæssige Bestemmelser straffes med Bøder indtil 1 000 Kr., som tilfalder Kommunens Kasse.

§ 9.

Samtidig med denne Lovs Ikrafttræden ophæves § 21 Stk. 2—4 i Lov Nr. 164 om Færdsel af 1. Maj 1923.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 21 i Lov Nr. 164 af 1. Maj 1923 om Færdsel er der bl. a. givet nærmere Regler for de Forpligtelser, som paahviler de kommunale Myndigheder i Henseende til at drage Omsorg for, at der sikres fri Oversigt ved Krydsninger mellem Jernbaner uden Ledbevogtning og offentlige Veje, hvorhos der er tillagt Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til i visse Tilfælde efter Henstilling fra de kommunale Myndigheder at bestemme, at der af vedkommende Bane skal ydes Bidrag dertil, ligesom Ministeren, hvor der ikke for en rimelig Bekostning kan skaffes fri Oversigt til begge Sider af Jernbanelinien, kan paalægge Banen, eventuelt med Tilskud fra vedkommende kommunale Myndighed, at opstille Lyd- og Lyssignaler eller træffe andre Foranstaltninger, der i rette Tid kan advare de vejfarende om Togets umiddelbare Nærhed.

Allerede ved § 35 i den ved Lov af 6. Maj 1921 ændrede Lov Nr. 149 af 20. Marts 1918 om Motorkøretøjer m. m. bestemtes det, at den Del af Motorafgiften, som tilfaldt hver enkelt Kommune, skulde anvendes bl. a. til Vejregulering, og ved § 9, Stk. 6 i den nugældende Lov Nr. 143 om Afgift af Motorkøretøjer af 1. Juli 1927 er det udtrykkelig præciseret, at der under Regulering af Veje hører Tilvejebringelse af Sikring af ubevogtede Jernbaneoverkørsler og Forstærkning af Broer.

Det har imidlertid vist sig, at der uanset de omhandlede Lovbestemmelser, og uanset, at der gennem Motorafgiften har været stillet Beløb til Raadighed for Amtskommunerne i de omtalte Øjemed, langt fra er blevet truffet de Foranstalt-

ninger, som er nødvendige til Sikring af Færdselen, hvorom ogsaa de talrige Ulykkestilfælde Landet over bærer Vidne.

Medvirkende til, at det ikke er lykkedes at faa gennemført en tilfredsstillende Ordning, har formentlig bl. a. været den Omstændighed, at de paagældende Forhold, saavel Antallet af Broer over Vandarealer og Jernbaner som Antallet af ubevogtede Jernbaneoverkørsler, hvor Udsigtsforholdene er utilfredsstillende, fordeler sig meget forskelligt over de enkelte Kommuner. Det har kunnet være økonomisk uoverkommeligt for en enkelt Kommune, som indenfor sit Omraade har adskillige og for Færdslen i Almindelighed betydningsfulde Anlæg af den omhandlede Art, at gennemføre de paakrævede Sikkerhedsforanstaltninger.

Men hertil kommer det meget væsentlige Moment, at Automobilfærdselen er steget overordentlig, siden Færdselsloven traadte i Kraft, saaledes at der i stadig stigende Grad har vist sig følelige Mangler for Færdselssikkerheden, og at man under den nugældende Ordning ikke er i Stand til at sikre sig, at disse Mangler afhjælpes.

Det er imidlertid ikke alene ved ubevogtede Niveauskæringer mellem Jernbaner og Veje, at der fra de vejfarendes Side er stillet Krav om Forbedringer, men saadanne er ogsaa med Rette rejst baade med Hensyn til bevogtede Niveauskæringer for de stærkest trafikerede Veje, der ønskes ført over Banen ude af Niveau, og med Hensyn til Over- og Underføringer, som er bygget med Datidens Vejtrafik for Øje, men som nu efter Automobilfærdselens stærke Udvikling er for smalle til at optage den større Færdsel og for Over-